

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

**ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ
ΗΜΩΝ**

ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ

**ΤΟΝ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΝ
ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΗΝ**

Ἀθήναι 2021

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ
ΗΜΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ

ΤΟΝ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΝ
ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΗΝ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελείται τῇ Ζ΄ Δεκεμβρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

**Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον μεθ' ὃ τὸ Θεὸς
Κύριος ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·**

Ἦχος δ΄ . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἄγιων πίστεως ὑμνήτορα θεῖον,
τὸν συνεργία Παρακλήτου ἀρτίως
συγγράψαντα ἐν Ἄθωνι ᾠδὰς μελιχράς,
μέλψωμεν Γεράσιμον, Μικραγιαννανίτην,
ἐμμελῶς σαλπίσαντα ἀριστέων μαρτύρων
καὶ ἀσκητῶν ἀγῶνας, ὡς πιστῶν
ἐνθερμον πρέσβυν Θεὸν πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;

Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σφάζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

" Γερασίου δέσις, ὑμνογράφου πανοσίω. Χ.Μ. "

Ῥιδή α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Γεράσιμε, Ὅσιε ἀσκητά,
τερπνὲ ὑμνηπόλε
τῶν Ἁγίων, ὑπὲρ ἡμῶν
δυσώπει Χριστόν, πᾶσιν ἀφθόνως
πιστοῖς διδόναι τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Ἐπάκουσον, Σκήτεωσ τῆς Μικρᾶς
Προμήτορος Ἄννης
ἐνοικῆτορ, σῶν ἱκετῶν,
Γεράσιμε, θεῖε ὑμνογράφε,
καὶ δὸς ἡμῖν ἄμφω ῥῶσιν καὶ δύναμιν.

Ῥεόντων ὑπέρτερε καὶ φθαρτῶν,
Γεράσιμε μάκαρ,
τῶν ἀρρέευστων ὁ ζηλωτής,
τῆς σῆς πολιτείας ὁμοζήλους
δείξον τοὺς σὲ ἐν χορῷ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἄγίαζε πάντας σοὺς ὑμνητάς,
Κεχαριτωμένη,
Μήτηρ ἄχραντε τοῦ Χριστοῦ,
καὶ σκέπε καὶ φρούρει καὶ εὐλόγει
τοὺς καταφεύγοντας χάριτι θείᾳ σου.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Σέ, τὴν ἄμπελον πάντες
τῆς τοῦ Θεοῦ Χάριτος,
ὑμνοὶς μεγαλύνομεν βότρυν
φέρουσαν ἡδιστον
ὑμνογραφίας, Μικρᾶς
Ἁγίας Σκήτεως Ἄννης
ἔνοικε, Γεράσιμε,
φύλαξ προσφύγων σου.

Ἰερώτατε πάτερ,
λαμπρὸ φωστὴρ Ἄθωνος,
ἀστραπαῖς θερμῶν πρεσβειῶν σου,
φεῦ, τοὺς καθεύδοντας
ἐν σκοτομήνη παθῶν
φωτίζεις καὶ κατευθύνεις,
πάνσοφε Γεράσιμε,
πρὸς τὴν ἀπάθειαν.

Μονοτρόπων σεμνότης,
σῶν ἱκετῶν πρόσδεξαι
τὰς ἱκετηρίου δειήσεις,
πάτερ Γεράσιμε,
σὲ ἀνυμνούντων φαιδρῶς
ὡς ὑμνογράφον θεόπνουν,
βοηθῆσαι σπεύδοντα
πᾶσι τιμῶσί σε.

Θεοτοκίον.

ᾠς ἡμῶν ἐν κινδύνοις
καὶ συμφοραῖς ἄγρυπνον,
Κεχαριτωμένη Παρθένε,
σκέπη καὶ πρόμαχον
σὲ ἀνυμνούντες εὐχαῖς
πρὸς τὸν Υἱόν σου ἐνθέρμοις

σπεύδομεν ἐκάστοτε,
Θεογεννήτρια.

Ἀνάδειξον

ἡμᾶς, Γεράσιμε, σκεύη τοῦ Παρακλήτου
διαυγέστατα, τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε, Ὅσιε,
Αὐτοῦ διειδέστατον ὡσπερ ῥεῖθρον.

Ἐπίβλεψον

ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Σεπτοῦ Ἰωαννοῦ, Δαμασκηνοῦ ἐπόμενον,
Γραπτῶν, Ἰωσήφ, Ἀνδρέου Κρήτης, Λέοντος
καὶ Κοσμᾶ, Γεράσιμον,
τὸν ἐν Ἄθῳ ἄρτι ἐκλάμπαντα

νῦν ὑμνογράφον μέλπομεν λιτὰς
αὐτοῦ διαθέρομους ἐξαιτούμενοι.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Δροβιάνης, Γεράσιμε,
γόνε καὶ Ἡλείου Βορείου βλάστημα,
ἐν ἡμῖν εὐχαῖς σου βλάστησον
ἄνθη ἐγκρατείας καὶ συνέσεως.

Ἐπευλόγει, Γεράσιμε,

σὲ ὡς ὑμνογράφον τοὺς μεγαλύνοντας
πνευματέμφορον καὶ σέμνωμα
τῆς Μικρᾶς Ἁγίας Ἄννης Σκήτεως.

Ἡ σεμνή πολιτεία σου
γένοιτο ὑπόδειγμα πρὸς τελείωσιν
ἀρετῆς τῶν μελωδούντων σε
ὡς Ὀσίων κλείσμα, Γεράσιμε.

Θεοτοκίον.

Σκέπε πάντας ἐν Ἄθωνι
ἀσκουμένους, Μήτηρ, καὶ καθαγίαζε
τοὺς πιστῶς σὲ μακαρίζοντας,
Κεχαριτωμένη Μητροπάρθενε.

Ῥιδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἴσθι ἀρωγὸς
ἐναργῆς τῶν προστρεχόντων σοι
καὶ θερμῶς ἐξαιτουμένων σὰς εὐχὰς
πρὸς τὸν εὐσπλαγγνον Θεάνθρωπον, Γεράσιμε.

Σέμνωμα λαμπρὸν
ὑμνογράφων, δὸς τὴν χάριν σου
τοῖς τιμῶσί σε ὡς εὐχος ἀρετῆς
καὶ ταμεῖον Θείας Χάριτος, Γεράσιμε.

Ῥμνους μελιχροὺς
ὁ συνθείς, σοφὲ Γεράσιμε,

συνεργία Παρακλήτου πανσθενοῦς,
καθοδήγει τοὺς τιμῶντάς σε πρὸς θέωσιν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,
Θείας Χάριτος ἀείροτον
σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία, ὡς πηγὴν,
τὴν δροσίζουσαν ἡμῶν τοῦ βίου καύματα.

Ῥιδή στ'. Τὴν δέησιν.

Νὺν Ὅσιε θεαυγές, Γεράσιμε,
ὁ Μικρᾶς Ἀγίας Ἄννης τὴν Σκήτην
δείξας παλαίστραν καμάτων σου θείων,
ἐν ἧ ἐπύκτευσας τὸν πολυμήχανον,
αὐτὸν ἀξίωσον κάμῃ
θριαμβεῦσαι, τὸν ὕμνοις τιμῶντά σε.

Ὀδήγησον οὐρανῶν πρὸς δώματα,
Ἄθωνίτα, τοὺς τιμῶντάς σε πίστει
ὑπακοῆς ὡς πυρσὸν Ἀβιμέλεχ
καὶ Μελετίου τοῖς ῥήμασι πάμφωτον,
σῶν θεοσόφων ὁδηγῶν
ἀρετῆς πρὸς τὴν κτήσιν, Γεράσιμε.

Γηθόμενοι μνήμην σου τὴν πάνσεπτον
ἐκτελοῦντες, πνευματέμφορε πάτερ,
σῆ ἀντιλήψει προσφεύγομεν πίστει
καὶ ἀρωγῇ τῇ ἐτοίμῃ, Γεράσιμε,
ὁ χάριν ἄνωθεν λαβῶν
εὐλογεῖν καὶ στηρίζειν σοὺς πρόσφυγας.

Θεοτοκίον.

Ρανίδας μου τῶν δακρύων, Δέσποινα,
μανδηλίῳ τῆς σῆς χάριτος σμῆξον
καὶ βοηθὸς ἐν ἀνάγκαις γενοῦ μοι,
τῷ μεγαλύνοντι σοῦ τὰ θαυμάσια,
Θεογεννήτορ, ἀσκητοῦ
Γερασίμου ἢ σκέπη καὶ πρόνοια.

Ἀνάδειξον
ἡμᾶς, Γεράσιμε, σκευὴ τοῦ Παρακλήτου
διαυδέστατα τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε, Ὅσιε,

Αὐτοῦ διειδέστατον ὡσπερ ῥεῖθρον.

Ἄχραντε,

ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκούσα, δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρόρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοῦ Παρακλήτου τὸ σκεῦος τὸ εὐχρηστον,
πνευματοκίνητον κάλαμον μέλψωμεν,
νῦν ὕμνογράφον Γεράσιμον, Σκήτεως
Ἁγίας Ἄννης Μικρᾶς θεῖον ἔνοικον,
ὡς πρεσβευτὴν πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἐνθερμον.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

**Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.
Στίχος. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.**

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. στ' 17 - 33).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ....

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου
πρεσβείαις, Ἐλεήμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
πρεσβείαις, Ἐλεήμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεήμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ὅσπε Γεράσιμε,
τερπνὲ ὑμνήτορ Ἁγίων
τοῦ Χριστοῦ τῆς πίστεως,
Ὁρθοδόξων σέμνωμα
ιερώτατον,
οἰκιστὰ Σκήτεως
τῆς Μικρᾶς ἐν Ἄθῳ
Ἄννης τῆς Θεοπρομήτορος,
ὁ χάριν ἄνωθεν
δαψιλῶς δεξάμενος Πνεύματος
τοῦ Παρακλήτου, ἴθυνον
πάντας τοὺς πιστῶς ἀνυμνοῦντάς σε
πρὸς τῆς σωτηρίας
σκηνώσεις παμφαεῖς καὶ πρὸς νομᾶς
ἐνδρόσους πόλου, συγχαίρειν σοι
καὶ συνεπαγάλλεσθαι.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

ᾠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἁγιώτατε πάτερ,
ὁ Παντάναξ καρδίαν
σὴν μετεμόρφωσεν
εὐθύς Αὐτὸν ὡς εἶδες,
Γεράσιμε θεόπτα,
ξένως ἐν σῆ νεότητι,
ὁ δείξας σε χοϊκῶν
προστάτην ἐν κινδύνοις.

Φλέξον, τίμιε πάτερ,
τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας
τῶν προστρεχόντων σοι
πυρὶ τῆς χάριτός σου,
Γεράσιμε, τριβόλους

ψυχοκτόνου οίήσεως
ὁ κατακαύσας φλογὶ
τῆς ταπεινώσεώς σου.

Ως γλυκύφθογγον λύραν,
παναρμόνιον ἄρπαν
καὶ λιγυρόφωνον
αὐλὸν σὲ μελωδοῦμεν
τῆς πίστεως, καρδίας
εὐσεβῶν καθηδύνοντα
ὑμνοῖς Ἁγίων τοῖς σοῖς
καὶ Θεοτοκαρίου.

Θεοτοκίον.

Προστασία τοῦ γένους
τῶν μερόπων, Παρθένε,
Θεογεννήτρια,
τὸ ὄρος περιφρούρει
τοῦ Ἄθωνος, οὐ πέλεις
ἢ ἀνύστακτος ἔφορος
καὶ ταχινὴ ἀρωγὸς
καὶ θεία ἀντιλήπτωρ.

Ὡιδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἄγαλμα θεῖον
τῶν τοῦ Θεοῦ δωρημάτων,
ὑμνογράφων, Γεράσιμε, γέρας,
ἔμπλησον καρδίας
ἡμῶν Θεοῦ χαρίτων.

Νάματα σθένους
ἐκβλύζεις πᾶσιν ἀφθόνως
σὲ γεραίρουσιν ὡς ὑμνογράφον
ἔμμελῆ Ἁγίων,
Γεράσιμε τρισμάκαρ.

Ὁρους Ἁγίου
τῆς δυσπροσίτου ἐρήμου
οἰκιστά, ῥύου ὄφεως βλάβης
χάριτός σου, μάκαρ
Γεράσιμε, ικέτας.

Θεοτοκίον.

Σκοτίαν λύσον
χαμαιζηλίας, Παρθένε,
πρεσβειῶν σου αὐγαίς πρὸς Υἱόν σου,

Φωτοδότην θεῖον,
τῶν σὲ μακαριζόντων.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰκέτας σου πατήσαι
παμβεβήλου πάγας,
πνευματοφόρε, ἀξίωσον, Ὅσιε,
ἄσπερ ἐπάτησας νήψει, σεπτὲ Γεράσιμε.

Ὡς μελουργὸν κιθάραν
πόνων τῶν Ἁγίων
σὲ ἀνυμνοῦντες συντόνων, Γεράσιμε,
ταῖς σαῖς θερμαῖς ικεσίαις ἀπαύστως σπεύδομεν.

Χριστὸν ὁ ἀγαπήσας
ἐκ νεότητός σου,
Αὐτὸν ἡμῖν ἀκλινῶς καθιλέωσαι,
διαγωγὴν σου ὑμνοῦσι σεπτὴν, Γεράσιμε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τοῦ Γερασίμου,

Κεχαριτωμένη,
Θεοτοκάριον σὸν τοῦ ποιήσαντος,
πρὸς ἀτραποὺς σωτηρίας ἡμᾶς κατεύθυνον.

Ἄξιόν ἐστι...καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις, ὕμνογράφων νεολαμπῶν
κλεῖσμα καὶ Ἴθω
νέον κόσμημα, λιγυρὰ
Πνεύματος κινύρα,
Γεράσιμε, Ἄγιον
ὁ ἐξυμνήσας ἄρτι
πόθῳ τὰ σκάμματα.

Χαίροις, ὁ βαθμίδας ὑπακοῆς
ἀνελθὼν ἀρτίως
κατακτήσεως ἀρετῆς
ἐν Ἀγίας Ἄννης
Μικρᾶς τῆ θεῖα Σκήτη,

πνευματοφόρε πάτερ,
μάκαρ Γεράσιμε.

Χαίροις, Δροβιάνης σεπτὸς βλαστός,
τοῦ Ἁγιωνύμου
ὄρους ὅσιος ἀσκητῆς,
Πνεύματος Ἁγίου,
Γεράσιμε τρισμάκαρ,
ὁ κάλαμος Ἁγίων
κόπων πρὸς ὕμνησιν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν εὐλαβῶς
ἐν αὐλείῳ χώρῳ
σπηλαιώδους σμικροῦ Ναοῦ
θείου Μητροφάνους
καὶ τοῦ Διονυσίου
Γεράσιμε, σὸν τάφον
τὸν χαριτόβρυτον.

Χάριτι τῇ Θεῖα τερπνὰς ῥδὰς
ὁ συνθεὶς Ἁγίων,
ὑμνογράφε θεοειδὲς,
χαίρε, Ἀθωνίτα
Γεράσιμε, Ὀσίων
νεολαμπῶν φαιδρότης
καὶ σεμνολόγημα.

Ρύου τοὺς ἰκέτας σου πειρασμῶν,
θλίψεων καὶ ἄχθους
ψυχοκτόνου, θεοτερπὲς
ὑμνωδὲ Ἁγίων,
Γεράσιμε, τοὺς πίσει
ἀνευφημοῦντας ἄθλους
τοὺς νυχθημέρους σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου

ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

**Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Συνεργία τῆς Χάριτος κόσμῳ ἔλαμψας
ὡς ὑμνηπόλος Ἁγίων,
ἐγκρατευτὰ θαυμαστέ,
Ἄννης Σκήτεως Μικρᾶς Ἀγίας ἔνοικε,
χρηστοθεΐας κορυφῇ
καὶ εὐχῆς καρδιακῆς,
Γεράσιμε, μυροθήκη·
διὸ τιμῶντές σε πόθῳ

θερμὰς εὐχὰς σου ἐκδεχόμεθα.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Πάντας καταφεύγοντας πιστῶς
ταῖς ἀδιαλείπτους εὐχαῖς σου
πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστὸν
ῥύου περιστάσεων,
παντοίων θλίψεων,
νοσημάτων, συμπτώσεων,
παθῶν χαμαιζήλων
καὶ δεινῶν, Γεράσιμε
πνευματοφόρητε,
Σκήτεως Προμήτορος Ἄννης
τῆς Μικρᾶς θεόφρον οἰκῆτορ
καὶ τοῦ Παρακλήτου ἐνδιαίτημα.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθην,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

Γεράσιμε, ῥύου ἐχθροῦ ἐπηρείας
θαυμαστὴν λαμπροῦ ἔργου σου, **Χαραλάμπη.**

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ ΔΟΞΑ

ΤΩι ΜΟΝΩι ΑΛΗΘΙΝΩι

ΘΕΩΤΗΜΩΝ

Άριθμ. Καταλ. Π. 853 / 27-1-21